

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. októbra 2008 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obvineného **Š. M.**, pre trestný čin krivého obvinenia podľa § 174 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného podaného proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 3. marca 2008, sp. zn. 1 T 89/07, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam dovolanie obvineného **Š. M.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 3. marca 2008, sp. zn. 1 T 89/07 bol obvinený **Š. M.** uznaný za vinného z trestného činu krivého obvinenia podľa § 174 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a trestného činu krivej výpovede a nepravdivého znaleckého posudku podľa § 175 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2008, na tom skutkovom základe, že

dňa 5. augusta 2004 na OSV PZ Rimavská Sobota podal trestné oznámenie na **L. K.**, bytom **R. S.**, ul. **Š. č. 2**, v ktorom uviedol, že **L. K.**, v presne nezistenej dobe v popoludňajších hodinách dňa 22. mája 2004 v **R. S.** na ul. **Š.** v **R. S.**, v byte ako aj na chodbe pred bytom naňho nahuckal svojho psa plemena bulteriér, ktorý ho napadol a pohrýzol na nohách, čím mu spôsobil povrchové hryzné rany na obidvoch predkoleniach, ktoré si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní od 22. mája 2004 do 07. júna 2004, kde na základe podaného trestného oznámenia poverený príslušník OSV PZ Rimavská Sobota dňa 31. augusta 2004, začal trestné stíhanie vo veci trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Zák. č. 140/61 Zb. a následne dňa 29. septembra 2004 bolo vznesené obvinenie **L. K.** za uvedený trestný čin a obvinený **Š. M.** aj po zákonomnom poučení, ako svedok – poškodený dňa 12. októbra 2004 zotrval na svojej výpovedi, ktorú uviedol v trestnom oznámení, pričom uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry v Rimavskej

Sobote, sp. zn. 1 Pv 948/04 zo dňa 13. októbra 2004, bolo podľa § 149 ods. 1 Tr. por. zrušené uznesenie policajného orgánu o vznesení obvinenia L. K. za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a nakoniec uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote, sp. zn. 1 Pv 948/04 zo dňa 13. decembra 2004, bolo podľa § 172 ods. 1 písm. b/ Tr. por. trestné stíhanie vo veci trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. zastavené.

Okresný súd obvinenému Š. M. za to podľa § 175 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka a jeho výkon mu podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Odvolanie obvineného Š. M. podané proti vyššie citovanému rozsudku okresného súdu, Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zo dňa 5. júna 2008, sp. zn. 2 To 127/08, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Obvinený Š. M. podal dňa 8. augusta 2008 na Okresný súd Rimavská Sobota proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote, prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. V odôvodnení podaného dovolania namietal, že skutok, ktorý mal spáchať bol súdom nesprávne dôkazne vyhodnotený a súd nevzal do úvahy dôkazy svedčiace proti poškodenému. Tento podľa názoru obvineného nie je dôveryhodnou osobou, je konfliktnej povahy, v značnom rozsahu požíva alkoholické nápoje, ale napriek tomu súdy vzali do úvahy pri ustálení skutku práve jeho výpoveď. Pri vzájomnom konflikte s poškodeným on nemal žiadny úmysel tomuto ublížiť na zdraví a iba sa snažil odvracať útok, ktorý mu hrozil bezprostredne po jeho napadnutí rozzúreným psom, ktorého na neho nahuckal práve poškodený, pričom práve pes poškodeného mu roztrhal nohavice a spôsobil mu poranenia. Práve on sám oznámil celý skutok policajným orgánom, ktoré v konečnom dôsledku však práve z neho urobili nie poškodeného, ale obvineného. Okresný súd mal pri svojom rozhodovaní vychádzať zo zásady in dubio pro reo a v konečnom dôsledku mal vysloviť, že z jeho strany išlo o konanie v krajnej núdze podľa § 24 ods. 1 tr. zák.. Preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil výrok o vine a uloženom treste odňatia slobody Okresného súdu v Rimavskej Sobote (o uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bolo jeho dovolanie

zamietnuté sa v tomto smere v dovolaní vôbec nezmienil), a aby vyslovil názor, že z jeho strany išlo v danom prípade o konanie v krajnej núdzi podľa § 24 ods. 1 Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné.

Z čisto formálneho hľadiska treba hneď úvodom konštatovať, že dovolanie bolo podané výslovne proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote sp. zn. 1 T 89/07 zo dňa 3. marca 2008, čo je v rozpore s ustanovením § 368 Tr. por. o prípustnosti a účinnosti dovolania, podľa ktorého dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Takýmto rozhodnutím v predmetnej veci bolo uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. júna 2007, sp. zn. 2 To 127/2008. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených okolností konštatuje, že dovolanie podané proti rozsudku okresného súdu v Rimavskej Sobote v danom prípade nie je prípustné. Z uvedených dôvodov podľa § 382 per analogiam dovolanie obvineného Š. M. odmietol.

Pre úplnosť považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky uviesť, že pokiaľ obvinený v podanom dovolaní použil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., tak tento spočíva v tom, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Z odôvodnenia podaného dovolania však vyplýva, že obvinený v ňom namieta v podstate spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, najmä s tým záverom, že prvostupňový súd mal použiť v jeho prospech zásadu in dubio pro reo a vysloviť záver, že v danom prípade konal v stave krajnej núdze. Obvinený však v odôvodnení podaného dovolania neuviedol ani jednu konkrétnu okolnosť, ktorá by mohla byť podkladom pre záver, že súd rozhodol na dôkazoch, ktoré nebol vykonané zákonným spôsobom.

Najvyšší súd považuje zdôrazniť túto okolnosť najmä z dôvodu, že aj v prípade, ak by predmetné dovolanie bolo podané z formálneho hľadiska zákonu zodpovedajúcim spôsobom (teda v súlade s ustanovením § 368 ods. 1 Tr. por.), tak vyššie uvedený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., použitý obvineným v odôvodnení podaného dovolania, by zrejme nebol preukázaný a naplnený.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o dovolaní obvineného Š. M. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 22. októbra 2008

**JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová